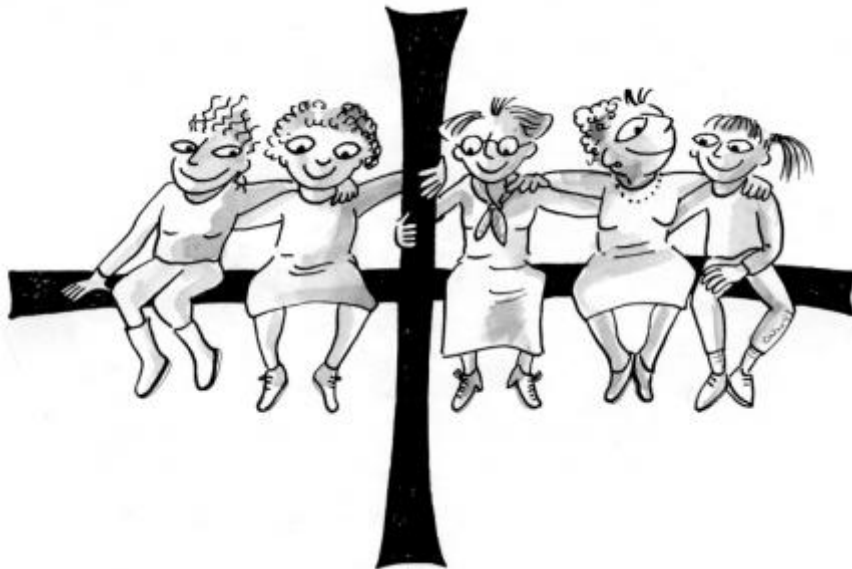

La Teologia Feminista, de la resistència a la creativitat

Ds, 17/05/2014 per La puntada

[La puntada](#)

Adelaide Baracco és teòloga.

L'ATE ([Asociación de Teólogas Españolas](#)) ha dedicat el seu encontre anual a la reflexió sobre la Teologia Feminista des d'una doble perspectiva, la crítica i la creativa. Sota el títol 'Resistència i creativitat: ahir, avui i demà de les teologies feministes', les jornades van tenir tres espais de ponències. El primer, "Memòria resistent", va ser un recorregut per la història de la teologia feminista, i les ponents encarregades, dues teòlogues de solvència reconeguda: **Isabel Gómez-Acebo** i **Esperanza Bautista**. Gómez-Acebo va fer un repàs històric, des dels alborns de la consciència feminista -quan les dones van començar a tenir una presència activa en la predicació de la Bona Notícia, entre els quàquers (s. XVII)- fins a l'ètica i la dogmàtica feministes d'avui, sense deixar de banda la vessant de la litúrgia, en què es fomenten unes celebracions no jeràrquiques, la valoració del cos com a medi d'experiència espiritual, la memòria de les dones, etc. Esperanza Bautista es va centrar en la teologia feminista espanyola, remarcant-ne els elements més significatius -voluntat de treballar en equip, ser ecumènica i integradora, transformar les estructures eclesials, etc.- i recordant els nombrosos col·lectius de dones que treballen a partir i a favor de la teologia feminista.

En el segon espai, "Creativitat emergent", diferents teòlogues espanyoles van presentar el seu respectiu àmbit d'investigació. **Silvia Bara** va parlar de la "mística femenina" (s. XII-XV), que va tenir com a element peculiar l'accent en l'Encarnació, i va remarcar una de les seves figures més importants, la mística **Matilde de Magdeburg** (1207-1282). Adelaide Baracco va afirmar la necessitat de superar la ruptura històrica entre mística i teologia, apostant per una praxi teològica feminista que recuperi l'experiència de Déu de les dones, d'ahir i d'avui, i reflexioni sobre les intuïcions de les místiques; també va parlar de la mística-teòloga **Juliana de Norwich** (1342-1416?), exemple d'una teologia poc coneguda

en els àmbits teològics, malgrat la seva profunditat i originalitat. **Montse Escribano** va parlar del nou paradigma que representen les neuro-ciències, alertant sobre la urgència d'entrar-hi que té la teologia, i més específicament la teologia feminista, si no volem córrer el perill que les altres disciplines basteixin una cultura sense cap preocupació pels "últims". Va subratllar que la neuro-teologia no s'ha d'entendre com a teologia en diàleg amb la ciència, sinó com una nova disciplina que aplica els principis de les neuro-ciències -especialització, interdisciplinarietat, transversalitat, transdisciplinarietat, etc.- a la reflexió teològica. Finalment, Silvia Martínez va parlar de la necessitat de nous llenguatges en la teologia per afavorir una experiència "calidoscòpica" de Déu, com la narració, l'experiència, l'art, els símbols, els rituals, la dansa... La perspectiva de la tasca teològica ha de ser, per tant, holística, empàtica, transformadora i evocadora.

En el tercer espai, "Donant a llum el futur", la coneguda teòloga Mercedes Navarro, en la ponència conclusiva, va afirmar que la teologia feminista té el repte d'encetar una nova etapa en la que es dóna el pas des de la identity a l'agency, del "què som" al "què fem amb el que som", és a dir, com podem influir en la realitat eclesial i social; finalment, va reivindicar la necessitat que té la teologia feminista d'acceptar la precarietat, tot construint amb creativitat, a partir de la humanitat de les dones.

Les jornades van tenir també un altre espai molt important, creat des de fa dos anys: els seminaris, que actualment són dos, "Dones profetes, místiques i predicadores", i "Nous llenguatges teològics". Pensats per crear un àmbit de reflexió compartit, que pot donar lloc en el futur a possibles publicacions, han estat molt ben valorats per les assistents, que es comprometen a treballar sobre la temàtica escollida, al llarg del curs.

Les abraçades van posar el punt final a un encontre que permet donar visibilitat a una tasca encara poc valorada dins la nostra Església, la de les teòlogues.